

בין כותלי ההיכל

סיפור נורא התרחש בין כותלי ההיכל ונביא זאת כאן באישור מורינו שליט"א אשר אמר שמצוה לקיים את דברי המת ולומדים זאת דכתיב (בראשית ז יב) "ויעשו בניו לו כן כאשר צוה" בני יעקב קימו את אשר צוה אותם אביהם לפני מותו ועיין גיטין י"ד: אמר רבי מאיר דמצוה לקיים את דברי המת (ועיין עוד שו"ע חר"מ קס"ה סעיף ח')

והנה זה לאחרונה לפני כשבועיים הלך לעולמו האי גאון וצדיק עובד ה' בכל לבו מגדולי שופרי ויקירי עיה"ק ירושלים הגה"צ רבי שמעון שפירא זצ"ל, זמן קצר מאד כשעה קודם שהלך לעולמו אמר לבני ביתו שיקראו למורינו שליט"א שיבא לביתו והבינו בני ביתו שרוצה לומר לו דברים אחדים לפני פטירתו, כשבני ביתו של המנוח באו לביתו של מורינו שליט"א והם הודיעו להם שמורינו שליט"א אינו בארץ ישראל אלא בחו"ל, אדהכי והכי פנו אל מורינו שליט"א בדרך הטלפון והיה זה בדיוק באותו רגע שעלתה נשמתו לגנזי מרומים, וגופו הקדוש עדיין היה על מטתו, בני ביתו של הרב שמעון שפירא זצ"ל היה להם קשה מאד לעכל שלא הצליחו למלא את רצונו האחרון של אביהם הצדיק והם אמרו למורינו שליט"א שאביהם המנוח שעה קצרה קודם שעלתה נשמתו רצה לומר לו דברים אחדים והם אינם יודעים למה היתה כוונתו ועל כן הם רוצים לקיים דברי המת ויניחו את הטלפון ליד אזנו והיות והם אינם יודעים מה היה רצונו לומר לו על כן יאמר הוא ע"י הפלאפון באזנו שלאביהם את מה שהוא חושב שהיה רצונו לומר לו.

מורינו שליט"א התלבט מאד ובתחילה לא הבין מה היתה כוונתו של המנוח זצ"ל עד שעלה בלבו שעל אף שבחיים חיותו לא היה בינו יבלחט"א לבין המנוח זצ"ל שום קשר זולת פעם אחת ויחידה בה קרא לו המנוח זצ"ל ואמר לו אני יודע שיש מחלוקת גדולה בענין מסויים ואף החתימו אותי על כרוז בגנותו של צד אחד אך דע לך שדעתי היא שהכל הוא מחלוקת ככל המחלוקות, על כן אני מגלה דעתי שחתימתי על הכרוז הנ"ל היא בטלה ומבוטלת ואין לה תוקף כלל, ולא חתמתי אלא מתוך כפיה ואונס. והוסיף ואמר שבאמת הייתי צריך לכתוב מכתב להודיע ברבים את דעתי האמיתית אך היות וחששתי שאם אפרסם את דעתי האמיתית אזי תתלקח אש המחלוקת עוד יותר, לכן נמנעתי מלעשות כן אך לך אומר את דעתי האמיתית שהכל הוא מחלוקת ככל המחלוקות רח"ל וכו' ועיני עיני יורדה נהרות דמעה על מעשה שטן שהצליח לתת את חתימתי על הכרוז הזה, ע"כ.

על כן אמר מורינו שליט"א (תיכף ומיד סמוך ונראה לפטירתו דרך הטלפון שהניחו בני ביתו סמוך לאוזן המנוח בעודו שוכב על מטתו קודם שהניחוהו על גבי הקרקע) וכדי לקיים דברי המת אמר באזנו שיעשה הכל להוציא את דעתו בענין המחלוקת ברבים, ועתה לך לשלוח ותנוח על משכבך בשלום עד יקיצו וירנו שוכני עפר, בני המנוח זצ"ל ששמעו את דברי מורינו שליט"א נתגלה להם כעבור זמן קצר שהמנוח זצ"ל קודם פטירתו כתב אל אחד הצדדים באותה מחלוקת ומבקש ממנו מחילה והוא מוסיף על דבריו ומבקש ממנו שיתפלל עבורו וכן הוא יתפלל בשבילו ועל זה חתם שמו שמעון ישראל בן פרידא. ואחר שנודע למורינו שליט"א דבר המכתב הנ"ל אמר ברוך שכיוונתי לרצונו מה שרצה ממני לפני פטירתו.

והוא ענין מופלא שאף אותו גאון וצדיק שנהג כל ימיו בקדושה ובטהרה ולא עסק אלא בתורה ובחסידות, גם אותו הצליחו להחתים על כרוז שדעתו היתה רחוקה מזה כמטחוי קשת וזו היתה שאיפתו קודם פטירתו לגלות דעתו ברבים כדי שיגיע למנוחתו זך ונקי מכל רבב.

והוסיף מורינו שליט"א ואמר פוק חזי כמה קשה הוא ענין המחלוקת שגם אותו גאון וצדיק בשכבו על ערש דווי לא שקט ולא היה לבו שאנן ושקט על שעירבו את שמו במחלוקת רח"ל. יהא פרסום עובדא זו לעילוי נשמתו הטהורה הרה"צ ר' שמעון ישראל ב"ר שמואל זצ"ל